

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 16ης Ιανουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση T-369/03 R,

Arizona Chemical BV, με έδρα το Almere (Κάτω Χώρες),

Eastman Belgium BVBA, με έδρα το Kallo (Βέλγιο),

Resinall Europe BVBA, με έδρα τη, Bruges (Βέλγιο),

Cray Valley Iberica, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία),

εκπροσωπούμενες από τους C. Mereu και K. Van Maldegem,

αιτούσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον X. Lewis και την F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της από 20 Αυγούστου 2003 πράξεως της Επιτροπής και της τρέχουσας υπαγωγής του κολοφωνίου στο παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34), και, αφετέρου, αίτημα συνιστάμενο στο να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προτείνει τον αποχαρακτηρισμό του κολοφωνίου κατά την προσεχή συνεδρία της κανονιστικής επιτροπής η οποία πρόκειται να αποφανθεί επί της προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- 1 Η οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34), όπως τροποποιήθηκε για έβδομη φορά με την οδηγία 92/32/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 1992 (ΕΕ L 154, σ. 1), καθορίζει τους κανόνες που αφορούν την εμπορία ορισμένων «ουσιών», οι οποίες ορίζονται ως «τα χημικά στοιχεία και οι ενώσεις τους σε φυσική

κατάσταση ή όπως παράγονται από οποιαδήποτε παραγωγική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων όλων των προσθέτων που απαιτούνται για τη σταθερότητα του προϊόντος και όλων των προσμίξεων που δημιουργούνται κατά τη διαδικασία αυτή, εκτός από οποιονδήποτε διαλύτη που μπορεί να διαχωριστεί χωρίς να θίξει τη σταθερότητα της ουσίας ούτε να τροποποιήσει τη σύνθεσή της».

- 2 Μετά τη θέσπισή της, η οδηγία 67/548 τροποποιήθηκε επανειλημμένα και για τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) 807/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, περί προσαρμογής προς την απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία διαβουλεύσεως (ομοφωνία) (ΕΕ L 122, σ. 36).

Γενικό νομικό πλαίσιο

- 3 Το άρθρο 4 της οδηγίας 67/548, όπως τροποποιήθηκε, ορίζει ότι οι ουσίες ταξινομούνται ανάλογα με τις εγγενείς ιδιότητές τους στις προβλεπόμενες από το άρθρο 2, παράγραφος 2, αυτής κατηγορίες.
- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο κ', της οδηγίας 67/548, όπως τροποποιήθηκε, ορίζει ως «ευαισθητοποιητικές» τις ουσίες και τα παρασκευάσματα «τα οποία, εισπνεόμενα, καταπνόμενα ή απορροφούμενα μέσω του δέρματος, μπορούν να προκαλέσουν αντίδραση του οργανισμού (υπερευαισθητοποίηση) τέτοια ώστε, με περαιτέρω έκθεση στην ουσία αυτή ή στο παρασκεύασμα, να προκαλούνται χαρακτηριστικές επιβλαβείς αντιδράσεις».
- 5 Η ταξινόμηση μιας χημικής ουσίας ως «επικίνδυνης» επιβάλλει την υποχρέωση επιθέσεως κατάλληλης επισημάνσεως περιέχουσας ιδίως σύμβολα κινδύνου,

τυποποιημένες φράσεις με τις οποίες υποδηλώνονται οι ιδιαίτεροι κίνδυνοι που συνεπάγεται η χρήση της ουσίας («φράσεις R»), καθώς και τυποποιημένες φράσεις με τις οδηγίες ασφαλούς χρήσεως της ουσίας («φράσεις S»). Όσον αφορά ειδικότερα τις φράσεις R, το άρθρο 23, παράγραφος 2, της οδηγίας 67/548 ορίζει:

«Κάθε συσκευασία πρέπει να φέρει ευανάγνωστα και ανεξίτηλα τις ακόλουθες ενδείξεις:

[...]

δ) τις τυποποιημένες φράσεις με τις οποίες υποδηλώνονται οι ιδιαίτεροι κίνδυνοι τους οποίους συνεπάγεται η χρήση της ουσίας (φράσεις R). Το περιεχόμενο των φράσεων R πρέπει να συμφωνεί προς τις ενδείξεις του παραρτήματος III. Οι φράσεις R που πρέπει να χρησιμοποιούνται για κάθε ουσία αναφέρονται στο παράρτημα I [...]

Προσαρμογή της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο

6 Το άρθρο 28 της οδηγίας 67/548, όπως τροποποιήθηκε, ορίζει:

«Οι απαραίτητες τροποποιήσεις για την προσαρμογή των παραρτημάτων στην τεχνολογική πρόοδο θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.»

7 Με τις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι στην πράξη, οσάκις καταρτίζει ένα πρώτο σχέδιο μέτρων προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην

τεχνική πρόοδο, διαβουλεύεται με την ομάδα εργασίας περί της ταξινομήσεως και επισημάνσεως (στο εξής: ομάδα εργασίας). Η ομάδα αυτή απαρτίζεται από ειδικούς στην τοξικολογία και στην ταξινόμηση, οριζόμενους από τα κράτη μέλη, εκπροσώπους της χημικής βιομηχανίας, καθώς και εκπροσώπους του κλάδου της βιομηχανίας η οποία ενδιαφέρεται ειδικότερα για τα επίδικα προϊόντα. Κατόπιν διαβουλεύσεως με την ομάδα εργασίας, η Επιτροπή υποβάλλει το σχέδιο μέτρων στην ιδρυθείσα με το άρθρο 29 της τροποποιημένης οδηγίας 67/548 επιτροπή (στο εξής: κανονιστική επιτροπή).

- 8 Το άρθρο 29 της οδηγίας 67/548, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 807/2003, ορίζει:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Όταν γίνεται αναφορά στο παρόν άρθρο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.»

- 9 Το άρθρο 5 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23), ορίζει:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η γνώμη δίδεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 205, παράγραφος 2, της Συνθήκης στην περίπτωση αποφάσεων τις οποίες καλείται να εγκρίνει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών στην επιτροπή σταθμίζονται με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο εκείνο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 8, εγκρίνει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

4. Αν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα ληπτέα μέτρα και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

5. Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κρίνει ότι πρόταση που υποβλήθηκε από την Επιτροπή δυνάμει βασικής πράξης η οποία έχει εγκριθεί κατά τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης υπερβαίνει τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που προβλέπονται από αυτή τη βασική πράξη, γνωστοποιεί τη θέση του στο Συμβούλιο.

6. Κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση αυτή, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία για την πρόταση εντός προθεσμίας που ορίζεται σε κάθε βασική πράξη και η οποία ουδέποτε υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την ημερομηνία υποβολής στο Συμβούλιο.

Αν εντός αυτής της προθεσμίας το Συμβούλιο δηλώσει με ειδική πλειοψηφία ότι διαφωνεί με την πρόταση, η Επιτροπή την επανεξετάζει και μπορεί να υποβάλει στο Συμβούλιο τροποποιημένη πρόταση, να υποβάλει εκ νέου την πρότασή της ή να υποβάλει νομοθετική πρόταση με βάση τη Συνθήκη.

Αν κατά τη λήξη της προθεσμίας το Συμβούλιο δεν έχει εγκρίνει την προτεινόμενη εκτελεστική πράξη ή δεν έχει εκδηλώσει τη διαφωνία του με τα προτεινόμενα εκτελεστικά μέτρα, η προτεινόμενη εκτελεστική πράξη εγκρίνεται από την Επιτροπή.»

Η οδηγία 1999/45/EK

- 10 Η οδηγία 1999/45/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1999, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων παρασκευασμάτων (ΕΕ L 200, σ. 1), ορίζει τους κανόνες σχετικά με την εμπορία των επικινδύνων «παρασκευασμάτων», οριζομένων ως των «μειγμάτων ή διαλυμάτων που αποτελούνται από δύο ή περισσότερες ουσίες».
- 11 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/45 ορίζει:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα παρασκευάσματα τα οποία:

— περιέχουν τουλάχιστον μία επικίνδυνη ουσία κατά την έννοια του άρθρου 2

και

— θεωρούνται επικίνδυνα κατά την έννοια των άρθρων 5, 6 ή 7.»

- 12 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο κ', της οδηγίας 1999/45, ως «ευαισθητοποιητικές ουσίες και παρασκευάσματα» ορίζονται οι «ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία, εισπνεόμενα ή απορροφούμενα μέσω του δέρματος, μπορούν να προκαλέσουν αντίδραση του οργανισμού (υπερευαισθητοποίηση) τέτοια ώστε, με περαιτέρω έκθεση σε αυτή την ουσία ή το παρασκεύασμα, να προκαλούνται χαρακτηριστικά επιβλαβή φαινόμενα».
- 13 Το άρθρο 10, παράγραφος 1.1, της οδηγίας 1999/45 ορίζει:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε:

α) τα παρασκευάσματα κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, να μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον αν η επισήμανση της συσκευασίας τους πληροί όλους τους όρους του παρόντος άρθρου και τις ειδικές διατάξεις του παραρτήματος V, μέρη Α και Β.»

- 14 Το σημείο Β 9 του παραρτήματος V της οδηγίας 1999/45, το οποίο περιλαμβάνει ορισμένες διατάξεις σχετικές με παρασκευάσματα που δεν έχουν ταξινομηθεί ως ευαισθητοποιητικά, τα οποία όμως περιέχουν μια τουλάχιστον ευαισθητοποιητική ουσία, ορίζει:

«Η συσκευασία παρασκευασμάτων που περιέχουν μια τουλάχιστον ουσία ταξινομημένη ως ευαισθητοποιητική, η οποία ανευρίσκεται σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη του 0,1 % ή σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη από το όριο

που καθορίζεται σε ειδική σημείωση του παραρτήματος I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ πρέπει να φέρει την ακόλουθη ένδειξη: “Περιέχει [όνομα της ευαισθητοποιητικής ουσίας]. Ενδέχεται να προξενήσει αλλεργική αντίδραση”.»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 15 Οι εταιρίες Arizona Chemical BV, Eastman Belgium BVBA, Resinall Europe BVBA και Cray Valley Iberica, SA (στο εξής: αιτούσες), παράγουν και πωλούν κολοφώνιο, καθώς και παράγωγα της ουσίας αυτής.
- 16 Το κολοφώνιο είναι φυσική ουσία εξαγόμενη από την πεύκη και χρησιμοποιούμενη για τις κολλώδεις και υδρόφοβες ιδιότητές του. Αποτελεί συστατικό πολλών προϊόντων, όπως το χαρτί, οι κολλητικές ουσίες, οι βαφές και τα καλλυντικά.
- 17 Κατ’ εφαρμογή της οδηγίας 93/72/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 1993, για τη δέκατη ένατη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 258, σ. 29), το κολοφώνιο ταξινομήθηκε στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 ως ευαισθητοποιούσα τις αναπνευστικές οδούς και το δέρμα ουσία και συνδέθηκε με τη φράση κινδύνου R 42/43, η οποία είχε ως εξής: «Μπορεί να οδηγήσει σε ευαισθητοποίηση διά της εισπνοής και της επαφής με το δέρμα.»
- 18 Κατ’ εφαρμογή της οδηγίας 94/69/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, για την εικοστή πρώτη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας

67/548 (ΕΕ L 381, σ. 1), το κολοφώνιο αποσύρθηκε από την ταξινόμηση R 42. Πάντως, παραμένει καταχωρισμένο στο παράρτημα I ως ευαισθητοποιούσα τις αναπνευστικές οδούς ουσία, με τη φράση κινδύνου R 43, η οποία έχει ως εξής: «Μπορεί να οδηγήσει σε ευαισθητοποίηση διά της επαφής με το δέρμα.»

- 19 Κατόπιν της ως άνω τροποποίησης, οι αιτούσες συνέλεξαν και υπέβαλαν στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Χημικών Ουσιών (στο εξής: ΕΓΧΟ) καθώς και στην ομάδα εργασίας, επιστημονικά στοιχεία και επιχειρήματα προκειμένου να καταδείξουν, αφενός, ότι η ταξινόμηση του κολοφωνίου υπό τη μνεία R 43 ήταν επιστημονικώς ανακριβής και, αφετέρου, ότι μόνον ως οξειδωμένο κολοφώνιο (στο εξής: οξειδωμένο κολοφώνιο), ήτοι διακριτέα ουσία, υπήρχε περίπτωση να έχει ευαισθητοποιητικές επιπτώσεις.
- 20 Κατά τη συνεδρία του μηνός Οκτωβρίου 1999, η ομάδα εργασίας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο αποχαρακτηρισμός του κολοφωνίου «δικαιολογούνταν επιστημονικώς». Εντούτοις, προσέθεσε ότι ο εν λόγω αποχαρακτηρισμός θα κατέληγε σε «μείωση του επιπέδου προστασίας που προβλέπει το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο καθώς και των διαθεσίμων μέσων ελέγχου». Αποφάσισε επίσης να «συνεχίσει τις έρευνες για την ανεύρεση λύσεως στο πλαίσιο των οδηγιών περί των ουσιών και των παρασκευασμάτων, λύσεως που θα ήταν ακριβέστερη επιστημονικά και θα διατηρούσε το επίπεδο προστασίας».
- 21 Τον Σεπτέμβριο 2002, η ομάδα εργασίας επανέλαβε τα πορίσματά της, σύμφωνα με τα οποία, αν και «δικαιολογούμενος επιστημονικώς», ο αποχαρακτηρισμός του κολοφωνίου θα οδηγούσε σε «μείωση του επιπέδου προστασίας που προβλέπει το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο καθώς και των διαθεσίμων μέσων ελέγχου». Κατόπιν αυτού, η ομάδα εργασίας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το κολοφώνιο «δεν έπρεπε να αποχαρακτηριστεί ως ουσία με ευαισθητοποιητικές ιδιότητες και δεν απαιτούνταν πλέον να αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεων με βάση τα υφιστάμενα στοιχεία».

- 22 Με έγγραφο της 23ης Ιουνίου 2003, οι αιτούσες κάλεσαν την Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τον αποχαρκτηρισμό του κολοφωνίου ως ευαισθητοποιούσας το δέρμα ουσίας.
- 23 Με απαντητική επιστολή της 20ής Αυγούστου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη), η Επιτροπή διευκρίνισε μεταξύ άλλων στις αιτούσες ότι με τη χρήση του νωπού κολοφωνίου προκαλούνταν αντίδραση των ευαισθητοποιητικών μυγμάτων κατά την επαφή με το οξυγόνο του ατμοσφαιρικού αέρα και ότι το κολοφώνιο περιείχε συνήθως οξειδωμένο κολοφώνιο που έχει ευαισθητοποιητικές επιπτώσεις. Η προσβαλλόμενη πράξη διευκρινίζει επίσης ότι το «κολοφώνιο καταλέγεται μεταξύ των δέκα προϊόντων που θεωρούνται ως τα πλέον αλλεργιογόνα». Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι αιτούσες δεν προσκόμισαν «λόγους δικαιολογούντες τον αποχαρκτηρισμό του κολοφωνίου».
- 24 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Οκτωβρίου 2003, οι αιτούσες άσκησαν προσφυγή-αγωγή αιτούμενες από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·
 - να διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας της υπαγωγής του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548·
 - επικουρικώς, να αναγνωρίσει ότι η υπαγωγή του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 δεν ισχύει έναντι των προσφευγουσών-εναγουσών κατ' εφαρμογή του άρθρου 241 ΕΚ·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να επανορθώσει τη ζημία που υπέστησαν λόγω της εκδόσεως της προσβαλλόμενης πράξεως.

25 Λίγο χρόνο μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες-ενάγουσες έλαβαν γνώση του γεγονότος ότι η κανονιστική επιτροπή επρόκειτο να συνέλθει στις 23 Ιανουαρίου 2004 για την έγκριση της 29ης προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548.

26 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Νοεμβρίου 2003, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες, υπέβαλαν, κατ' εφαρμογή των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, αιτούμενες από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων:

— να αναγνωρίσει την αίτησή τους ως παραδεκτή και βάσιμη·

— να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως και της ισχύουσας ταξινόμησης του κολοφωνίου στο παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548 μέχρις ότου αποφανθεί επί του κυρίου αιτήματος·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να προτείνει, κατά την προσεχή συνεδρία της κανονιστικής επιτροπής, τον αποχαρκτηρισμό του κολοφωνίου στο πλαίσιο της 29ης προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

27 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 105, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, οι αιτούσες κάλεσαν τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να κάνει δεκτή την αίτησή τους όλως επειγόντως, και τούτο προτού η Επιτροπή υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

28 Η Επιτροπή υπέβαλε στις 4 Δεκεμβρίου 2003 τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Ζητεί από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων:

— να απορρίψει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων·

— να καταδικάσει τις αιτούσες στα δικαστικά έξοδα.

29 Οι αιτούσες και η Επιτροπή ανέπτυξαν προφορικά την επιχειρηματολογία τους κατά την ακρόαση της 11ης Δεκεμβρίου 2003.

30 Στις 7 Ιανουαρίου 2004, σε απάντηση γραπτής ερωτήσεως του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η διαδικασία διαβουλεύσεως των διαφόρων υπηρεσιών της για τα μελετώμενα, στο πλαίσιο της 29ης προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο, μέτρα είχε καθυστερήσει και ότι η συνεδρία της κανονιστικής επιτροπής, η οποία προβλεπόταν αρχικά για τις 23 Ιανουαρίου 2004, αναβλήθηκε sine die.

Σκεπτικό

- 31 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τις περιστάσεις από τις οποίες προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*) τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται αν δεν συντρέχει μια από αυτές [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων σταθμίζει επίσης, κατά περίπτωση, τα εμπλεκόμενα συμφέροντα (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73).
- 32 Επιπλέον, τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνουν εκ των προτέρων τις συνέπειες της μεταγενέστερης αποφάσεως επί της κύριας δίκης [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 22].
- 33 Επίσης, στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εξετάσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, ενόψει των ιδιομορφιών της υποθέσεως, τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εκδόσεως διατάξεως περί προσωρινών μέτρων (προαναφερθείσα στη σκέψη 32 της παρούσας διάταξης Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., σκέψη 23).
- 34 Υπό το φως των προμνησθεισών αρχών πρέπει να εξεταστεί η παρούσα αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επιχειρήματα των αιτουσών

— Επί του παραδεκτού

- 35 Οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι έχουν έννομο συμφέρον κατ' εφαρμογή του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη πράξη είναι απόφαση της Επιτροπής υπογεγραμμένη από διευθυντή, της οποίας είναι ευθέως αποδέκτες, οπότε δεν υποχρεούνται να αποδείξουν ότι η εν λόγω απόφαση τις αφορά άμεσα και ατομικά, δεδομένου ότι το εν λόγω κριτήριο ισχύει μόνο σε περίπτωση που οι αποφάσεις απευθύνονται σε τρίτους.
- 36 Οι αιτούσες υποστηρίζουν επίσης ότι η προσβαλλόμενη πράξη επάγεται οριστικά αποτελέσματα επηρεάζοντας αρνητικά την έννομη κατάστασή τους ως εκ του ότι προσδιορίζει την οριστική στάση της Επιτροπής επί της ταξινομήσεως του κολοφωνίου. Εκτιμούν ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην προτείνει τον αποχαρκτηρισμό της ως ευαισθητοποιητικής για το δέρμα ουσίας συνιστά οριστική απόφαση καθ' ο μέτρο η κανονιστική επιτροπή δεν μπορεί να αποφανθεί *ultra petita* και να αποκλίνει από τη θέση της Επιτροπής.
- 37 Τέλος, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι, ακόμη και αν η προσβαλλόμενη πράξη έπρεπε να εκληφθεί ως προπαρασκευαστικό μέτρο, και πάλι η προσφυγή θα ήταν παραδεκτή σύμφωνα με τη συλλογιστική του Δικαστηρίου που απαντά σε δύο αποφάσεις της 30ής Ιουνίου 1992, C-312/90, Ισπανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. I-4117), και C-47/91, Ιταλία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992,

σ. I-4145), με τις οποίες κηρύχθηκαν παραδεκτές προσφυγές κατά προπαρασκευαστικών μέτρων, ήτοι εγγράφων περί κινήσεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, διαδικασίας.

— Επί του *fumus boni juris*

- 38 Οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η κύρια προσφυγή τους, η οποία εδράζεται σε έξι λόγους, δεν είναι αβάσιμη.
- 39 Πρώτον, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η ανάλυση που πραγματοποίησε η ομάδα εργασίας στα πλαίσια του ΕΓΧΟ —και υιοθέτησε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη πράξη— στηρίζεται σε στοιχεία αφορώντα τις ιδιότητες του οξειδωμένου κολοφωνίου και όχι τις ιδιότητες του κολοφωνίου. Εντούτοις, οι αφορώσες την πρώτη από τις εν λόγω ουσίες εκτιμήσεις δεν δικαιολογούν οποιαδήποτε απόφαση κανονιστικού χαρακτήρα επί της ενδεδειγμένης ταξινομήσεως της δεύτερης.
- 40 Δεύτερον, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η παρούσα υπαγωγή του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 και η απόφαση της Επιτροπής να μην προβεί στον αποχαρακτηρισμό του είναι αβάσιμες και παράνομες. Τούτο προκύπτει από τις διαβιβασθείσες στην ομάδα εργασίας και στην Επιτροπή επιστημονικές αποδείξεις, σύμφωνα με τις οποίες το κολοφώνιο δεν είναι ευαίσθητοποιητικό για το δέρμα κατά την έννοια των κριτηρίων της οδηγίας 67/548.
- 41 Τρίτον, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη θεμελιώνεται στο εσφαλμένο τεκμήριο ότι το διατιθέμενο στην αγορά κολοφώνιο περιέχει πάντοτε οξειδωμένο κολοφώνιο, οπότε, κατά συνέπεια, το οξειδωμένο

κολοφώνιο έχει ευαισθητοποιητική για το δέρμα επίπτωση. Αυτό, όμως, δεν συμβαίνει υπό συνήθεις συνθήκες κατεργασίας και χρήσεως. Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη στηρίζεται σε θεμελιώδη ουσιαστική ανακρίβεια, είναι επιστημονικά ανακριβής και αντιστρατεύεται τα κριτήρια ταξινομήσεως του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548.

42. Ακόμη και αν γίνει δεκτό, πρώτον, ότι το κολοφώνιο που διατίθεται στην αγορά περιέχει πάντοτε οξειδωμένο κολοφώνιο και, δεύτερον, ότι η Επιτροπή επιτρέπεται να ταξινομεί το κολοφώνιο με βάση τις ιδιότητες του οξειδωμένου κολοφωνίου, η προσβαλλόμενη πράξη παραμένει πεπλανημένη και παράνομη. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς είναι αδικαιολόγητη η εφαρμογή στο οξειδωμένο κολοφώνιο της δοκιμαστικής μεθόδου επί της οποίας στηρίχθηκε η Επιτροπή. Ακολούθως, αντικειμενικότερο τεστ αποδεικνύει ότι το οξειδωμένο κολοφώνιο δεν θέτει σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου. Τέλος, το κολοφώνιο που διατίθεται στην αγορά δεν περιέχει οξειδωμένο κολοφώνιο σε σημαντικές ποσότητες από τοξικολογικής απόψεως ή ικανές να προκαλέσουν ευαισθητοποίηση.
43. Τέταρτον, οι αιτούσες είναι της γνώμης ότι η άρνηση της ομάδας εργασίας να προβεί στη σύσταση του αποχαρκτηρισμού του κολοφωνίου είναι αφ' εαυτής αντιφατική και συνιστά πρόδηλη επίκληση και εφαρμογή, έστω και έμμεση, της αρχής της προφυλάξεως. Η εφαρμογή της αρχής αυτής στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, πάντως, είναι αδικαιολόγητη τόσο από πραγματικής όσο και από νομικής και τεχνικής απόψεως.
44. Πέμπτον, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν θεμελίωσε την αξιολόγησή της στα στηριζόμενα στην τεχνική πρόοδο στοιχεία που της διαβιβάστηκαν συνιστά παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 3, ΕΚ. Επιπλέον, καλώντας τις αιτούσες να αποδείξουν παντελή έλλειψη κινδύνου, η Επιτροπή αγνοεί την επιταγή της οδηγίας 67/548, σύμφωνα με την οποία παρόμοια ανάλυση πρέπει να αναφέρεται σε συνήθεις συνθήκες κατεργασίας και χρήσεως.

- 45 Έκτον, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για τον αποχαρκτηρισμό του κολοφώνιου ως ευαισθητοποιητικής για το δέρμα ουσίας παραβιάζει πλείονες θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως είναι η αρχή της αναλογικότητας, της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

— Επί του επείγοντος

- 46 Οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα πρέπει να διαταχθούν επείγοντως ώστε, αφενός, να παρεμποδιστεί η προβλεπόμενη για τις 23 Ιανουαρίου 2004 θέσπιση της 29ης προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548, και, αφετέρου, να προληφθούν οι ανεπανόρθωτες ζημιές που υφίσταται κίνδυνος να υποστούν από εμπορικής, οικονομικής και κανονιστικής απόψεως.
- 47 Οι αιτούσες ισχυρίζονται ότι η θέσπιση και εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής να μην αποχαρκτηρίσει το κολοφώνιο επάγονται αρνητικές επιπτώσεις σε δύο επίπεδα, μη δυνάμενες να αποκατασταθούν με την επιδίκαση αποζημώσεως και τόκων.
- 48 Πρώτον, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν αποχαρκτηρίσει το κολοφώνιο ως ευαισθητοποιητική του δέρματος ουσία σημαίνει για τους αγοραστές του οριστική και ανεπανόρθωτη απώλεια εμπιστοσύνης προς την εν λόγω ουσία καθώς και προς τα προϊόντα με βάση το κολοφώνιο. Η συγκεκριμένη απώλεια εμπιστοσύνης έχει άμεσο αρνητικό εμπορικό αποτέλεσμα επί των προϊόντων των αιτουσών. Οι αιτούσες ισχυρίζονται ότι ορισμένοι πελάτες τους, οι οποίοι παρασκευάζουν προϊόντα μεγάλης καταναλώσεως, αναπτύσσουν ενεργώς προγράμματα υποκαταστάσεως του κολοφώνιου και των παραγώγων του. Ορισμένοι μεγαλοπαραγωγοί προϊόντων μεγάλης καταναλώσεως προβλέπουν τη διακοπή της χρήσεως των κολλωδών ουσιών με βάση εστέρες κολοφώνιου

στην Ευρώπη προ των μέσων του έτους 2004. Ομοίως, η βιομηχανία φαρμακευτικών προϊόντων είναι έτοιμη να αποκλείσει τις ρητίνες με βάση το κολοφώνιο από τις φαρμακευτικές κολλώδεις ουσίες, όπως επί παραδείγματι τους επιγυψωμένους επιδέσμους, λόγω των δυνάμει ευαισθητοποιητικών επιπτώσεων για το δέρμα που οι κοινοτικές αρχές αποδίδουν στην εν λόγω ουσία. Οι αιτούσες διευκρινίζουν περαιτέρω ότι η χρήση του κολοφωνίου και η εμπιστοσύνη του κοινού στην οικεία ουσία επηρεάζονται ιδιαίτερω από τις πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες ένα προϊόν εμφανίζει κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου και ότι, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία οι εν λόγω πληροφορίες διαψεύδονται μεταγενέστερα, είναι πρακτικώς αδύνατη η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στο επίδικο προϊόν.

49 Ένα άλλο σημαντικό εμπορικό αποτέλεσμα, απόρροια της εσφαλμένης ταξινομήσεως του κολοφωνίου, συνδέεται με την εγγραφή του, καθώς και με την εγγραφή των παραγώγων του, σε καταλόγους προϊόντων που καταρτίζουν ορισμένες μεγάλες επιχειρήσεις και ορισμένα κράτη με σκοπό τη συγκεντρωτική καταγραφή των προϊόντων, η χρήση των οποίων υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς. Όλοι οι εν λόγω κατάλογοι υποχρεώνουν τους προμηθευτές και τους χρήστες να στραφούν σε υποκατάστατα προϊόντα. Ο αντίκτυπος της εγγραφής σε παρόμοιο κατάλογο είναι άμεσος και οδηγεί σε αναπόφευκτες μειώσεις του κύκλου εργασιών. Κυρίως, η εγγραφή του κολοφωνίου και των παραγώγων του σε παρόμοιο κατάλογο οδηγεί στον αποκλεισμό τους από τη διαμόρφωση της σύνθεσης νέων προϊόντων, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της εμπορικής βιωσιμότητάς τους. Επομένως, οι προβαλλόμενες απώλειες σε κύκλο εργασιών είναι ενδεχομένως ελαφρές σε μια πρώτη φάση, εντούτοις, μπορούν —και τούτο θα συμβεί, σύμφωνα με τους υπολογισμούς των αιτουσών— να ενταθούν ταχέως κατά τη διάρκεια των επομένων ετών.

50 Επίσης, σε περίπτωση μη ταχείας επανορθώσεως της εσφαλμένης ταξινομήσεως του κολοφωνίου και της εφαρμογής της ίδιας ταξινομήσεως στα παράγωγα του κολοφωνίου, οι εν λόγω ουσίες πρόκειται να υποκατασταθούν από άλλες πρώτες ύλες. Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των υποκαταστάτων προϊόντων δεν κλίνουν υπέρ του κολοφωνίου από απόψεως κόστους και επιδόσεως. Οι αιτούσες εκτιμούν ότι στις αγορές των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρώπης περίπου 365 000 τόνοι κολοφωνίου, υπό μορφή παραγώγων, αποτελούν αντικείμενο υποκαταστάσεως. Επιπλέον, η βιομηχανία του κολοφωνίου γνωρίζει έντονη υπερπαραγωγή, οπότε έχει ως συνέπεια ισχυρή πτώση των τιμών του κολοφωνίου που διατίθεται στην αγορά.

- 51 Περαιτέρω, ακόμη και σε περίπτωση ακυρώσεως στα πλαίσια της κύριας δίκης, οι απολεσθείσες λόγω της προσβαλλόμενης πράξεως πωλήσεις είναι αδύνατον στην πράξη να μετρηθούν ώστε να εκτιμηθεί η ζημία που υπέστησαν οι αιτούσες αλλ' ούτε και να ανακτηθούν από τις ίδιες.
- 52 Δεύτερον, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν αποχαρακτήρισε το κολοφώνιο θέτει προδιαγραφή ταξινομήσεως για όλα τα παράγωγα της ως άνω ουσίας, με συνέπεια το ότι, ευλόγως, το επόμενο στάδιο της κανονιστικής διαδικασίας θα είναι κατά πάσα πιθανότητα η ταξινόμηση των παραγώγων αυτών ως ευαισθητοποιητικών του δέρματος ουσιών. Η ταξινόμηση αυτή επάγεται πολύ σοβαρές νομκές και οικονομικές συνέπειες για τις αιτούσες, καθ' ο μέτρο όλα τα προϊόντα τους που είναι παράγωγα του κολοφωνίου θα ταξινομηθούν επί της ίδιας βάσεως.
- 53 Η προσβαλλόμενη πράξη επάγεται επίσης μείζονα επίπτωση στις αγορές πλειάδας προϊόντων που περιέχουν κολοφώνιο, ενώ η επίπτωση αυτή είναι πολύ δυσχερές να ανατραπεί.

— Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

- 54 Οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι, κατά τη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων, η πλάστιγγα κλίνει υπέρ της αναστολής των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης πράξεως και της ισχύουσας υπαγωγής του κολοφωνίου στο παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548. Συγκεκριμένα, αφενός, οι αιτούσες υφίστανται σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, τη στιγμή κατά την οποία δεν υφίσταται επιστημονική αβεβαιότητα ως προς τις ιδιότητες του κολοφωνίου και, συνακόλουθα, δεν υφίσταται καμία ανάγκη προστασίας της υγείας του ανθρώπου. Αφετέρου, προέχει για τις αιτούσες και για το σύνολο της Κοινότητας η αποσαφήνιση, για λόγους ασφαλείας δικαίου, ορισμένων ουσιαστών κριτηρίων ταξινομήσεως και επιστημάνσεως των χημικών ουσιών.

Επιχειρήματα της Επιτροπής

- 55 Πρώτον, η Επιτροπή καταλήγει στο προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων επειδή οι αιτούσες βάλλουν κατά πράξεως η οποία δεν επηρεάζει τη νομική κατάστασή τους και ως εκ τούτου δεν μπορεί να αποτελέσει ένδικο αντικείμενο.
- 56 Δεύτερον, όσον αφορά το επείγον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν ότι η εμπορική επιβίωσή τους απειλείται από την ταξινόμηση του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548. Η Επιτροπή προσθέτει ότι το μέγεθος και το πεδίο δραστηριοτήτων καθεμιάς των αιτουσών επιτρέπουν να συναχθεί ότι η επιβίωσή τους δεν εξαρτάται από το κολοφώνιο και τις επιδόσεις τους αποκλειστικά στην οικεία αγορά. Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι το γεγονός ότι οι αιτούσες δεν διατύπωσαν, με την κύρια προσφυγή τους, αίτημα αποζημίωσης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 288 ΕΚ, είναι ενδεικτικό του ότι εκτιμούν οι ίδιες ότι τυχόν αποζημίωση μπορεί να επανορθώσει τη ζημία τους.
- 57 Τέλος, όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι προτάθηκε ευρεία μεταρρύθμιση της οδηγίας 67/548 και ότι, εν αναμονή της, η πλάστιγγα, όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων, κλίνει υπέρ της απορρίψεως της αιτήσεως.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 58 Στην παρούσα υπόθεση, χωρίς να απαιτείται η εξέταση του ζητήματος αν η προσβαλλόμενη πράξη επάγεται έννομες συνέπειες επηρεάζουσες τα συμφέροντα των αιτουσών, επιβάλλεται να διευκρινιστεί αν ο επιληφθείς δικαστής μπορεί να διατάξει τα αιτηθέντα μέτρα και ιδίως αν αυτά μπορούν να έχουν κάποια πρακτική χρησιμότητα για τις αιτούσες.

- 59 Με την αίτησή τους, οι αιτούσες ζητούν, κατ' αρχάς, την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως, ακολούθως, την αναστολή εκτελέσεως της ισχύουσας υπαγωγής του κολοφωνίου στο παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548 και, τέλος, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προτείνει στην κανονιστική επιτροπή, κατά την προσεχή συνεδρία της, τον αποχαρακτηρισμό του κολοφωνίου στο πλαίσιο της 29ης προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο.
- 60 Επιβάλλεται η χωριστή εξέταση καθενός των αιτηθέντων μέτρων.
- 61 Όσον αφορά, πρώτον, την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι αυτή συνιστά τύποις απόφαση, δεν αμφισβητείται ότι στην περίπτωση αυτή ενέχει τον χαρακτήρα αρνητικής αποφάσεως.
- 62 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, κατ' αρχήν, δεν νοείται αίτηση αναστολής εκτελέσεως αρνητικής διοικητικής αποφάσεως, δεδομένου ότι η ικανοποίησή της δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της καταστάσεως του αιτούντος [διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 31ης Ιουλίου 1989, 206/89 R, S κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2841, σκέψη 14· διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 1997, C-89/97 P(R), Moccia Irme κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-2327, σκέψη 45].
- 63 Εν προκειμένω, η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως δεν μπορεί να έχει πρακτική χρησιμότητα για τις αιτούσες ως εκ του ότι είναι αδύνατον να επέχει θέση θετικής αποφάσεως προτείνουσας την απόσυρση του κολοφωνίου από το παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548.

- 64 Έπεται ότι το συναφές αίτημα είναι απορριπτέο.
- 65 Όσον αφορά, ακολούθως, τα αιτήματα των αιτουσών με τα οποία σκοπείται ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, αφενός, να αναστείλει την εκτέλεση της ισχύουσας υπαγωγής του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 και, αφετέρου, να διατάξει την Επιτροπή να προτείνει τον αποχαρακτηρισμό του κολοφωνίου, πρέπει να υπογραμμιστεί προκαταρκτικώς ότι τα εν λόγω δύο μέτρα επάγονται συνέπειες βαινουσες πέραν των εννόμων συνεπειών που μπορούν να προέλθουν από την εκ μέρους του επιληφθέντος της κύριας υποθέσεως δικαστή ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως.
- 66 Πρώτον, η αναστολή εκτελέσεως της ισχύουσας υπαγωγής του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 μέχρι την εκδίκαση της κύριας υποθέσεως, παρά τον προσωρινό χαρακτήρα της, επάγεται erga omnes συνέπειες. Αντιθέτως, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλαν οι αιτούσες στα πλαίσια της προσφυγής-αγωγής τους θα κριθεί παραδεκτή και θα αναγνωριστεί από το Πρωτοδικείο, δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση της υπαγωγής του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 αλλά, στην καλύτερη περίπτωση, στην ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 1958, 9/56, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 227).
- 67 Δεύτερον, όσον αφορά το αίτημα των αιτουσών με το οποίο σκοπείται ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων να διατάξει την Επιτροπή να προτείνει τον αποχαρακτηρισμό του κολοφωνίου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι παρόμοια πρόταση δεν παρίσταται, στην παρούσα φάση της διαδικασίας, ως αναγκαία συνέπεια της ακυρώσεως της προσβαλλόμενης πράξεως, εναπόκειται δε στην Επιτροπή να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της ουσίας, σύμφωνα με το άρθρο 233 ΕΚ. Επομένως, αν ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έπρεπε να κάνει δεκτό το αίτημα αυτό, τούτο θα ισοδυναμούσε με την εκ μέρους του έκδοση διαταγής απευθυνόμενης προς την Επιτροπή να συναγάγει ορισμένες συγκεκριμένες συνέπειες από την απόφαση περί ακυρώσεως και, επομένως, να διατάξει μέτρο υπερβαίνον τις αρμοδιότητες του δικαστή της ουσίας.

- 68 Επίσης, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, ακόμη και αν ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έκανε δεκτό το συγκεκριμένο αίτημα των αιτουσών, η πρόταση περί αποχαρκτηρισμού του κολοφώνιου δεν θα συνεπαγόταν *ipso facto* τον προτεινόμενο αποχαρκτηρισμό καθ' ο μέτρο ουδαμώς μπορεί να διασφαλιστεί ότι η σχετική πρόταση θα υιοθετούνταν χωρίς τροποποίηση μετά την ολοκλήρωση της οριζόμενης στο άρθρο 29 της οδηγίας 67/548 νομοθετικής διαδικασίας. Επομένως, αν η πρόταση απορρίπτονταν, η εκδοθείσα διαταγή δεν θα είχε καμία πρακτική αποτελεσματικότητα για τις αιτούσες, εφόσον το κολοφώνιο θα παρέμενε ταξινομημένο στο παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548.
- 69 Τέλος, οι αιτούσες δεν απέδειξαν ότι η ζημία που επικαλούνται είναι επαρκώς προβλέψιμη, σοβαρή και ανεπανόρθωτη. Ειδικότερα, οι αιτούσες δεν απέδειξαν επαρκώς κατά νόμο ότι επείγει η διαταγή των προσωρινών μέτρων.
- 70 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί προκαταρκτικώς ότι, λαμβάνοντας υπόψη το δικαίωμα της Επιτροπής να ανακαλέσει την εκφρασθείσα με την προσβαλλόμενη πράξη στάση της πριν από την επόμενη συνεδρία της κανονιστικής επιτροπής η οποία προβλέπεται για την προσαρμογή της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο, παραμένει αβέβαιο το εικαζόμενο ότι η αφαίρεση του κολοφώνιου από το παράρτημα Ι της οδηγίας δεν πρόκειται να προταθεί κατά την εν λόγω συνεδρία.
- 71 Επιπλέον, επιβάλλεται να σημειωθεί ότι το επείγον μας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως προς αποφυγή της επελεύσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που αιτείται το προσωρινό μέτρο [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8343, σκέψη 94]. Όπως ειδικότερα, οσάκις η ζημία εξαρτάται από τη συνδρομή πλειόνων παραγόντων, αρκεί να εμφανίζεται ως προβλέψιμη με επαρκή βαθμό πιθανολογήσεως [βλ., ιδίως, διατάξεις του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3667, σκέψη 34, και του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-335/99 P(R), HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8705, σκέψη 67].

- 72 Ο αιτούμενος το προσωρινό μέτρο εξακολουθεί, πάντως, να οφείλει να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων υποτίθεται ότι στηρίζεται η πιθανολόγηση παρόμοιας σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας (προαναφερθείσα στη σκέψη 71 διάταξη HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 67, και διάταξη της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-278/00 R, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8787, σκέψη 15).
- 73 Οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι, ελλείπει προσωρινών μέτρων, θα υποστούν ανεπανόρθωτη ζημία σε δύο επίπεδα, ήτοι, αφενός, λόγω εμπορικών απωλειών και, αφετέρου, λόγω της μελλοντικής θεσπίσεως κανονιστικών μέτρων αφορώντων τα παράγωγα του κολοφώνιου. Οι δύο αυτοί κίνδυνοι πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο χωριστής εξετάσεως.
- 74 Οι αιτούσες υποστηρίζουν κατ' αρχάς ότι, αν το κολοφώνιο εξακολουθεί να είναι εγγεγραμμένο στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548, οι πελάτες τους ενδέχεται να απολέσουν την εμπιστοσύνη τους στην εν λόγω ουσία και να παύσουν να τη χρησιμοποιούν για την παρασκευή των ιδίων προϊόντων τους. Η απορρέουσα από την απώλεια αυτή εμπιστοσύνης ζημία, επομένως, είναι οικονομικής φύσεως.
- 75 Κατά πάγια νομολογία, αμγώς οικονομικής φύσεως ζημία δεν μπορεί, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, να εκληφθεί ως ανεπανόρθωτη ή ως δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης οικονομικής αντισταθμίσεως (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 1991, C-213/91 R, Abertal κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-5109, σκέψη 24· διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Οκτωβρίου 1997, T-230/97 R, Comafra και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1589, σκέψη 32, και της 15ης Ιουνίου 2001, T-339/00 R, Bactria κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1721, σκέψη 94). Η νομολογία αυτή εδράζεται στην άποψη ότι η οικονομικής φύσεως ζημία, μη τερματιζόμενη αποκλειστικά και μόνο με την εκτέλεση της αποφάσεως επί της κύριας δίκης, συνιστά απώλεια δυνάμενη να επανορθωθεί οικονομικά διά των προβλεπομένων από τη Συνθήκη ενδίκων βοθημάτων, ιδίως των άρθρων 235 ΕΚ και 288 ΕΚ (προαναφερθείσα διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου Comafra και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, σκέψη 38, και διάταξη της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2951, σκέψη 47).

- 76 Λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους που επικαλούνται οι αιτούσες, η χορήγηση των προσωρινών μέτρων θα δικαιολογούνταν, υπό τις παρούσες περιστάσεις, αποκλειστικά και μόνον αν, ελλείψει του μέτρου αυτού, οι αιτούσες θα περιέρχονταν προφανώς σε κατάσταση η οποία θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ίδια τους την υπόσταση ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τα μερίδιά τους επί της αγοράς (βλ. κατ' αναλογία, διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-13/99 R, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1961, σκέψη 138, και της 11ης Απριλίου 2003, T-392/02 R, Solvay Pharmaceuticals κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-1825, σκέψη 107).
- 77 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν οι αιτούσες απέδειξαν αν θα υφίσταντο ενδεχομένως τη μια ή την άλλη ζημία.
- 78 Όσον αφορά, πρώτον, τον αφορώντα ανεπανόρθωτη απώλεια των μεριδίων τους επί της αγοράς κίνδυνο, το μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο που προσκομίστηκε συναφώς βάσει εγγράφων με την αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι άρθρο το οποίο, κατά τους ισχυρισμούς των αιτουσών, προέρχεται από ένα πελάτη τους. Το άρθρο αυτό αναφέρει ότι, λόγω των ερεθισμών του δέρματος που προκαλούν ενδεχομένως το κολοφώνιο και τα παράγωγά του, ο εν λόγω πελάτης δεν μπορεί να δεχθεί τις ρητίνες φυσικής προελεύσεως. Πάντως, οι αιτούσες δεν διευκρίνισαν ούτε την ημερομηνία δημοσιεύσεως του άρθρου ούτε τη σπουδαιότητα της επιχειρήσεως που απασχολεί τον συντάκτη του. Επομένως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει την πραγματική σπουδαιότητα του συγκεκριμένου πελάτη για καθεμία από τις αιτούσες. Επιπλέον, ουδαμώς με το εν λόγω άρθρο αποδεικνύεται ότι η άποψη που εκφράζει ο συντάκτης του συνδέεται τυπικά με την ταξινόμηση του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548.
- 79 Επίσης, οι αιτούσες δεν προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία περιγράφοντα τις αντίστοιχες θέσεις τους επί των αγορών του κολοφωνίου και των παραγώγων τους. Ούτε ανέπτυξαν επαρκώς την επιχειρηματολογία τους, σύμφωνα με την οποία η ταξινόμηση του κολοφωνίου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 και οι συναφείς υποχρεώσεις επισημάνσεως θα είχαν ιδιαίτερα δυσμενείς επιπτώσεις σε σχέση με τις αντιλήψεις και τις συνήθειες των πελατών τους.

- 80 Οι αιτούσες εξήγησαν, για πρώτη φορά κατά την ακρόαση, ότι η απώλεια εμπιστοσύνης και οι εμπορικές ζημιές που επικαλέστηκαν απέρρεαν από την εφαρμογή της οδηγίας 67/548, σε συνδυασμό με τις επιβαλλόμενες από την οδηγία 1999/45 υποχρεώσεις επισημάνσεως. Οι αιτούσες αναφέρθηκαν ειδικότερα στο σημείο Β 9 του παραρτήματος V της οδηγίας 1999/45, το οποίο παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 14.
- 81 Δεδομένου ότι το κολοφώνιο είναι ταξινομημένο ως ευαισθητοποιητική ουσία στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548, ενδέχεται, υπό ορισμένες περιστάσεις, να πρέπει στις επισημάνσεις των παρασκευασμάτων που περιλαμβάνουν το κολοφώνιο να γίνεται μνεία του ότι περιέχουν ευαισθητοποιητική ουσία για το δέρμα.
- 82 Εντούτοις, οι αιτούσες δεν προσκόμισαν συγκεκριμένες αποδείξεις παρέχουσες στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων τη δυνατότητα να εκτιμήσει, πρώτον, το ποσοστό της πελατείας τους που επηρεάζεται όντως από τις εν λόγω υποχρεώσεις και, δεύτερον, το μέτρο κατά το οποίο θα μπορούσαν εξ αυτού να επηρεαστούν οι συνήθειες και οι αντιλήψεις της πελατείας αυτής. Ακόμη και κατά την συζήτηση ακροατηρίου οι αιτούσες δεν προέβαλαν παρά αόριστους ισχυρισμούς γενικής φύσεως επ' ευκαιρία πελατών που δεν κατονόμασαν, περιάγοντας εκ του λόγου αυτού τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων σε αδυναμία να εκτιμήσει τις αληθείς συνέπειες των επιδικών υποχρεώσεων επισημάνσεως.
- 83 Άρα, οι αιτούσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη κινδύνου σοβαρών απωλειών μεριδίων επί της αγοράς.
- 84 Επιπλέον, έστω και αν υποθεθεί ότι οι αιτούσες απέδειξαν ότι διέτρεχαν τον κίνδυνο να απολέσουν σημαντικό ποσοστό των αντιστοίχων μεριδίων τους επί της αγοράς, ουδόλως απέδειξαν ότι εμπόδια διαρθρωτικής ή νομικής φύσεως δεν θα τους επέτρεπαν να επανακτήσουν σημαντικό τμήμα της μετά την υλοποίηση, ιδίως, καταλλήλων μέτρων διαφημίσεως [βλ., κατ' αναλογία, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2001,

C-471/00 P(R), Επιτροπή κατά Cambridge Healthcare, Συλλογή 2001, σ. I-2865, σκέψη 111]. Άρα, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν απέδειξαν επαρκώς κατά νόμο ότι τα μερίδιά τους επί της αγοράς θα μπορούσαν να επηρεαστούν ανεπανόρθωτα λόγω της προσβαλλόμενης πράξεως και της εφαρμογής της οδηγίας 67/548.

- 85 Όσον αφορά το ενδεχόμενο να τεθεί σε κίνδυνο η ίδια η υπόσταση των αιτουσών ελλείπει προσωρινών μέτρων, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τούτο προβλήθηκε για πρώτη φορά μόλις κατά την ακρόαση.
- 86 Επίσης, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 78 έως 83, οι αιτούσες δεν απέδειξαν επαρκώς κατά νόμο ότι διέτρεχαν τον κίνδυνο να υποστούν σοβαρές εμπορικές απώλειες ελλείψει προσωρινών μέτρων.
- 87 Εν πάση περιπτώσει, οσάκις αιτούμενος προσωρινό μέτρο υποστηρίζει ότι αρνητικές ως προς την οικονομική κατάστασή του συνέπειες είναι ικανές να θέσουν σε κίνδυνο την ύπαρξή του, η εκτίμηση της υλικής καταστάσεώς του πρέπει να χωρεί, ιδίως, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του ομίλου με τον οποίο τον συνδέει η ιδιότητά του ως μετόχου [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 1995, C-12/95 P, Transacciones Marítimas κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-467, σκέψη 12, και της 15ης Απριλίου 1998, C-43/98 P(R), Camar κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. I-1815, σκέψη 36].
- 88 Πλην όμως, η αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο σχετικά με το μέγεθος και την οικονομική κατάσταση των αιτουσών, ενώ, με τις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή προσκόμισε δημοσιοποιημένα πληροφοριακά στοιχεία τείνοντα να αποδείξουν ότι οι Arizona Chemicals, Eastman Belgium και Cray Valley Iberica συνδέονται εκάστη με μεγάλους ομίλους που παράγουν ευρύ φάσμα προϊόντων. Οι αιτούσες δεν αρνήθηκαν τα ανωτέρω αποδεικτικά στοιχεία κατά την ακρόαση.

- 89 Όσον αφορά τη Resinall Europe, μολονότι δεν μπορεί να συναχθεί, με βάση τα προσκομισθέντα από την Επιτροπή στοιχεία, ότι η εν λόγω επιχείρηση συνδέεται με ισχυρό όμιλο, προφανώς η εταιρία μητέρα της είναι παρούσα στη Βόρεια Αμερική. Ελλείπει συγκεκριμένων ενδείξεων δηλωτικών του ότι οι επίδικες υποχρεώσεις επισημάνσεως εφαρμόζονται επίσης και στην εν λόγω γεωγραφική ζώνη και δεδομένου ότι η Resinall Europe δεν απέδειξε σε καμία περίπτωση ότι οι οικείες υποχρεώσεις έχουν σημαντική επίπτωση επί των πωλήσεών της, πρέπει να συναχθεί ότι η Resinall Europe δεν απέδειξε ότι τίθεται σε κίνδυνο η επιβίωσή της ελλείπει ασφαλιστικών μέτρων.
- 90 Τέλος, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν αποχαρακτηρίζει το κολοφώνιο οδηγεί στη θέσπιση προδιαγραφής ταξινόμησης για όλα τα παράγωγά του, δεδομένου ότι το επόμενο στάδιο της κανονιστικής διαδικασίας είναι ευλόγως η ταξινόμηση όλων των παραγώγων του κολοφωνίου μεταξύ των ουσιών που είναι ευαίσθητοποιητικές του δέρματος, γεγονός που μπορεί να υπάγεται σε σοβαρές συνέπειες σε πολλούς τομείς δράσεως.
- 91 Πάντως, η επέλευση της φερόμενης ζημίας, η οποία εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου παραγόντων, παραμένει στο στάδιο αυτό όλως θεωρητική. Ζημία της φύσεως αυτής δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη χορήγηση των αιτηθέντων προσωρινών μέτρων (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψεις 22, 26 και 38· της 8ης Δεκεμβρίου 2000, T-237/99 R, BP Nederland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3849, σκέψεις 57 και 66, και της 15ης Ιανουαρίου 2001, T-241/00 R, Le Canne κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-37, σκέψη 37).
- 92 Γενικότερα, οι αιτούσες δεν κατάφεραν να αποδείξουν ότι, ελλείπει προσωρινών μέτρων, θα υφίσταντο συνέπεια μη δυνάμενη να επανορθωθεί σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλόμενης πράξεως.

- 93 Έπεται ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη περιστάσεων στοιχειοθετούσων επείγοντα χαρακτήρα, ικανό να δικαιολογήσει τη χορήγηση προσωρινών μέτρων.
- 94 Επομένως, χωρίς να απαιτείται η εξέταση του αν η προσφυγή-αγωγή της κύριας δίκης είναι προδήλως αβάσιμη, η αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι απορριπτέα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 16 Ιανουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf